

LO VENDRELL

SETMANARI COMARCAL DEL BAIX PANADÉS
D' AVISOS Y NOTICIAS

Número corrent, 10 céntims.

Número atrassat, 20 céntims

PREUS DE SUSCRIPCIO

VENDRELL.. 1'50 pessetas trimestre.
FORA.. 1'75
EXTRANGER.. 2

PAGO ANTICIPAT

Redacció y Administració

Carrer del Teatre, núm. 18.

Anuncis, remiits y reclams, á preus convencionals.

Do s' admeten escrits sense firma.

NO 'S TORNAN LOS ORIGINALS

IMPREMPTA

de
Ramon Germans y Nebot
Teatro, 18.-VENDRELL

Com tots los anys en la present temporada ha rebut aquesta casa un variat assortit de

Calendaris Americans
ab elegants dibuixos de desde 30 céntims un
blochs cataláns grans, y usuals
DECIMAS y Targetas de Felicitació

Postals ilustradas

AB VISTAS DE
* * * VENDRELL * * *
FORMANT UNA COLECCIÓ DE 18 VISTAS
Preu de la colecció: 1'50 pessetas
Postals solas, 10 céntims

Gran assortit de postafs ab vistas de tot arreu
y artísticas á colors, de tots preus

LLIBRES CATALÁNS
ORIGINALS DELS MÉS CELEBRATS AUTORS

Lo nou sainete

El carro del ví

original de
Ramon Ramon y Vidales

Y TOTS LOS DEMES DE AQUEST AUTOR

Electricitat

Timbres

per dar avis á menjadors cuynas dormitoris, etc. etc.
RESSORTS especials per ventallas de botiga
Lo instala á preus económichs lo cerraller d' aquesta vila

Pau Socias (a) TRAU
Se assegura son perfecte funcionament.

Electricitat

Pera arrendar ó vendre

Trossos de terreno davant de la Plassa Mercat, apropiats pera vendre articles que no estigan afectes á la contracta del Born.

Informarán en la impremta d' aquest periódich,

Bona ocasió

Se venen pianos nous, molt bons, perfeccionats y de nova construcció á preus baratíssims. Aixís mateix se 'n venen de usats á preus molt reduhits.
Pera informes dirigir-se á Pere Trillas de aquesta vila qui donará quants detalls se li demanin.

CALMA APARENT

Passat lo batibull de las darreras eleccions, ha retornat la calma, més aparent que real, á la capital de Catalunya; es á dir, que la professó va per dintre, y molt serà que si un dia torna á surtir á fora, la excitació delas passions no arebassi lo límit de la prudencia y hi hagi un daltabaix que al cap de vall redundaria en perjudici de la mateixa Barcelona y ab ella de Catalunya tota que tornaria á quedar altra volta baix la féula del despolisme central.

La tranquil·litat moral y material de Barcelona se 's acabada per temps. Prou ho diu lo retorn a Cuba de molts families que fugiren d' allá per establir-se aquí. Vegis lo que respecte al particular diu una carta d' un catalá que resideix á 'n aquella Isla:

«Las noticias que arriban de Catalunya no son gens tranquilisadoras. A la conclusió de la guerra ab los Estats Units, hi hagué un éxodo de gent adinerada que temorosa de las suposadas atrocitats que presentian ab lo cambi de dominació, fugiren esporuguits de la Isla emportantsen familia, diners y las ganas de tornar. Barcelona era un paradís; allí 's vivia...

Ara tornan tots, poch á poch, pero tornan. No vé ara la emigració dels que buscan fortuna: retornan los que tenintla feta respiran á Barce-

lona una atmósfera insana de prédicas suicidas, de campanyas rancuniosas que allunyan als adinerats perque no veuhen segura la fortuna.

Fa condolencia la narració dels que no essent catalans, havian fet cap á Barceloua suposantla la terra més bonica d' Espanya pera 'l que havent residit aquí anys y anys, se trobava en un medi ambient de treball, de democracia, de vida mercantil que entra per molt al aficionat de tota la vida als quefers y als negocis.

97 pisos per llogar,—me deya un amich gallego retornat de Barcelona ab tota la familia—vaig contar á la Rambla lo dia avans d' embarcarme. Lo pobre amich, republicá de tota la vida, se entristia veyent com los que á la sombra de la República, infestan lo cervell del poble retardant la vinguda de la institució democrática. Diu que pregonan la dislocació social, y pot ser que tinga rahó. No es pas proclamant que la propietat es un robo com pot venir la República que ampara tots els drets, ni es pregonant la mort de tal ó qual institució com se fa país.

Induptionablement hi ha una desviació social que no portará res de bó, y á judici del amich gallego la clau principal está en la bona fé de nostros obrers, que 'n sentint á un xerrayre andalús que parla pels colzes ab ceceo de xalant de toros, lo creuhen un Deu, un sér superior, y com la classe proletaria ansia una reforma radical que no está en lo nom de las Institucions sino en las bonas prácticas dels homes, resulta que corrompuda la Monarquia per las corcadas personalitats que la aguantan, la massa neutra desespera de la corrupció en que entran los que s' han erigit per medis que tothom ne té la causa efectiva dins de cada conciencia y 's dolen de la impossibilitat en que 's troba la regeneració.»

Creym inútil afegir per nostra part res més á lo transcrit de la aludida carta, tan ben escrita com rasonada, devent tan sols dir que, á nostre entendre, la calma y tranquil·litat que avuy regna á Barcelona, son més aparents que reals.

Deu vulgui que 'ns equivoquem y que sian de llarga durada y permanents.

Fidel.

HABANERAS

Mentres la gent política discuteix la superflua ascendencia dels presupostos ascendents á setze milions de duros y 'l comerç paga resignat los impostos pera cubrir los 35 milions d' un emprerit que encara no s' ha realitat, ni se li veu la punta, lo Duch dels Abruzzos ha passejat dos dias per la Habaaa rebent las atencions que

's mereix y refusant convits que se li anunciaren. Y pretextant las sevas excusas ordená als del «Liguria» que aixequessin anclas, pera ferse camí de Santo Domingo ahont se trobará ab lo batibull d' una República modelo d' anarquisme, per la que tant suspira 'l diputat andalús que 'ls ha caigut, per carambola de huelga més ó menos, als ciutadans de Barcelona.

* * *

En la esfera del art dramàtic tenim al eminent Thuillier fent profitosa campanya de moneda, rebent aplausos entusiastas d' aquest públich bondadós y pagano per excelencia que accepta companyias deficientes y las remunera com si fossin la suprema excelencia d' Espanya. Un yankee me tocá de company de palco en la representació del desdixat *Juan José*, que sols á Espanya es acceptable per lo disolvent y carrinclona de la trama, encara que en la part lliure siga tan pulida com la gent afirma. Y 'l ditxós yanqui que anava predisposat á un examen minucios del primer actor espanyol, no podia entendre com una eminencia no sacrificava 'l bigoti en lo tercer acte. Per lo fina de la observació la consigno. Volia, en un arranch patriòtic, disculpar al actor y 'm surti respondona la criada. Lo yanqui també havia observat que 'l eminent Thuillier en una escena ahont hi havia 'l pis alfombrat, hi tirá un cigarro encés y després lo trepitja pera apagarlo, deduhint d' aquest detall qu' era imperfecta la eminencia.

No tots los actors son en Fontova que sacrificá una dent que es molt més qu' un bigoti.

* * *

Se han inaugurat los trens directes de Santiago de Cuba ahont ara hi podém anar en vintiquatre horas, quan avans necessitavam 4 ó 5 dias per fer lo viatge. Aquesta combinació de ferro-carrils ha sigut un adelanto que devém als americans, y posa en comunicació las provincias totas, facilitant grans vias d' explotació.

Fa poch dias varen esser consagrats en la Catedral de Habana tres bisbes cubans. ¿Y ara que 'l Estat no paga á la Iglesia, com es que tenim tres bisbats més y un d' ausiliar? ¿No diuen que la República no vol capellans?

Lo que la República no vol son poc vergonyas; tan si son capellans com si son altra cosa.

J. Aizalá.

Habana 18 Novembre de 1903.

Qüestions de llengua catalana

La sintaxis catalana no está compenetrada ni identificada amb la castellana.

(Continuació.)

B. *Demonstratius*: 1. En toparse la proposició *a* amb els demostratius, s' hi enterposa la *n* eufónica (no li digues res a N-AQUEST ni a N-ANAQUELL; no hi fasses res a N-AIXÓ ni a N-ALLÓ).—2. Quant els demostratius van davant els noms de llur referencia y s' hi encoblen per via del verb *esser*, dins el francès y la llengua d' oc no concorda el demostratiu amb el nom com concorda en castellá, portugués é italiá, sino que pren la forma neutre y invariable (Diez, *ib. Propos. simpl.* c. IV, n. 2. p. 84). Per aixó deym en catalá: «Aixó es aquell home que cantava; AIXÓ es mon pare; AIXÓ son els meus germans; AIXÓ son les meues cases; AIXÓ son les dones que vaig veure; AIXÓ ets tu; AIXÓ som jo.»

C. *Possessius*: 1. Els possessius castellans fa molts de sigles que van sense article; els catalans *meu, teu, seu, meua, teua, seua, mia, tua, sua*, amb llurs plurals, duen sempre article (EL MEU amic, LA TEUA dona, LA SUA casa); y les formes *nostre, vostre* amb llurs plurals tant en duen com no (EL NOSTRE rey, NOSTRE rey, LES NOSTRES vides, NOS-

TRES vides).—2. Les formes castellanes *mio, tuyo, suyo, mia, tuya, suya* amb llurs plurals no poren anar davant els substantius corresponents; y en catalá tan poren anar davant com darrera (ELS MEUS pares—los pares MEUS, LA MIA casa—la casa MIA, etc.).—3. El castellá no té 'l possessiu que denota la pluralitat de posseïdors, y el catalá sí que 'l té. Aquets possessiu es *llur* (de *illorum* llatí); y el té el catalá amb una estensió major que 'l francès y casi amb tanta com 'l italiá, y es una forma general un temps a tots els territoris catalans, y avuy viva no més a n-el Roselló, regió pirenenca espanyola y fins a la Plana de Vich. Aquest possessiu, en fer d' adjectiu, tan du article com no, si va davant el sustantiu; are si va darrera, no 'n du may. Vetaqui algunes de les notes que tenim replegadas sobre aquest punt: «... plus valia la nostra raó que la LLUR...» (En Jaume I d' Aragó, *Crónica*, c. 367);—«... los millors homes d' armes LOS LLURS caps y han deixat» (Cobles d' Alger, del s. XVI. ap. Milá, *Obas*, T. III, p. 550).—«... los dits magnífichs jurats per LLUR descarrech propisan...» (Acort del Gr. y Gen. Concell de la ciutat de Mallorca, de 28 de gener de 1575, *Arxiu Hist. de Mall.*)—«... Misser Joan Berard, Savi en dret Advocat LLUR (dels Jurats de la ciutat de Mallorca) e de la dita Universitat...» (*Crida de Pelay Uniz*, de 1413, ap. *Ordinacions y Sumari dels Privilegis, Consuetuts y bons usos del Regne de Mallorca, donats á la estampa per Antoni Moll*, Mallorca, 1663; p. 2).—A la Plana de Vich *viure a casa LLUR* vol dir *a casa propia* (dels que hi viuen); y la gent dels Pirineus, per senyalar la terra d' un o altre, diuen:—*Tot alló es terra LLUR*.—El castellá primitiu tenia aquesta forma, pero devers [del sigle XIV ja l' havia perduda. L' aragonés; p' el seu espantós *acatalanament*, la conservá més temps.

D. *Relatius*: 1. En catalá el relatiu *qui* es generalment invariable p' els masculins y femenins, singular y plural (*l' home QUI parlava, els homes QUI corrien; les dones QUI guardaven*). Hi ha punts de Catalunya aont aquest relatiu concorda en *genre y nombre* (*la dona QUINA venie, les QUINES tornaven, els QUINS no hi eren, foren ells*). ¿No es tal volta evident en vers d' aixó la discrepància amb el castellá?—2. El relatiu *ponderatiu* es en catalá *quin quina* (¡*Quin rey* En Jaume I d' Aragó! ¡*quina* nació la Catalana!); en castellá es *qué* (¡*QUE rey!* ¡*QUE nació!*).—3. A voltés el *que* es *ponderatiu* en catalá; pero a-les hores el nom de referencia de davant la preposició *de* (¡*QUE es DE GRAN el mon!* ¡*QUE m' agrada DE MOLT un bon llibre!*). Res d' aixó passa dins el castellá.—4. El genitiu del relatiu *qui*—quien, te en castellá y portugués, com en llatí, una forma pròpia, formada demunt la llatina *cujus*, y es *cuyo, cuya*, que vé a esser un ver possessiu y que s' pluralisa, no segons el demble llatí, sino afegintse una *s*, y concorda, no amb lo substantiu *posseïdor* sino amb lo *posseït* (*el autor CUYAS OBRAS leo, esta enfermo*). Les altres llengües romàniques formen aquest genitiu amb los altres relatius, y també hi té el valor de possessiu (Diez, *Gramm. T. III, prop. comp.*, c. IV, p. 340). El catalá el forma amb *el qual, la qual*, en genitiu, concordant amb lo substantiu *posseïdor* y darrera 'l substantiu *posseït* que 'l retgeix: v. gr.: *L' autor LES OBRES DEL QUAL lleigeisch, está malalt; aquestes cases EL SENYOR DE LES QUALS se morí, m' agraden molt*. Aquesta forma, encara que més pobre que la castellana, que es exclusive del genitiu, es més rigurosament gramatical, concordant com en llatí en *genre y nombre* amb lo substantiu *posseïdor*, y no amb lo sustantiu *posseït*, com se fa en castellá.

Aquesta forma es la catalana autèntica y genuina, la única que s' troba dins els nostres monuments y escriptors anteriors a n-el sigle XIX. Les altres dues formes, introduïdes no fa gayre (*qual, quals, quin, quina*) son dos *barbarismes* que no poren anar ni en rodes. El *qual*, sense la preposició *de*, pert el valor de genitiu, y així ja no serveix per expressar la *possessió* que li cal, y, anteposat a

n-el substantiu *posseït* y concordant amb ell en *genre y nombre*, román completament deslligat del substantiu *posseïdor*, es el dir, resulta una forma que no serveix de res per lo que l' usen ni expressa res de lo que li pertoca expressar; y aquí está, el *barbarisme*. Però encara es més absurda y bárbara l' altra forma: *quin, quina*, y per desgràcia la més usada dins la *prensa catalanista*. ¿Qui no sap que *quin, quina*, amb llurs plurals, son els nostres relatius *interrogatius y ponderatius*, tant dins els monuments escrits en tots els sigles com dins la llengua viva a tots els nostres territoris? Ja hem advertit més amunt que hi ha punts de Catalunya aont *quin y quina* tenen el valor de simples *relatius*, sense res d' *interrogació* ni *ponderació*. Lo que no hi havia hagut may ni per l' etimologia ni per l' us de cap escriptor ni de cap de les nostres comarques, que *quin ni quina* tenguessen ni les donas ningú valor de genitiu ni caracter *possessiu*. Donarlosne y potsposarlos a n-el substantiu *posseït* fentlos hi concordar en *genre y nombre*, es un' altra *atrocitat*, un altre atentat contra la gramática y contra la llengua, perque sense la preposició *de* no poren tenir valor de genitiu, y per aixó meteix ja no poren expressar *possessió*, y concordant de tot amb lo substantiu *posseït*, queden relatius d' aquest y no del *posseïdor*, del qual romanen del tot deslligats; y per lo tant no serveixen de res per lo que los usen ni expressen res de lo que les pertoca expressar; es el dir, son un *barbarisme* com unas cases. Y defiam qualsevol a que 'ns presenti un sol cas d' un escriptor anterior a n-el sigle XVIII que comete tals barbarismes; y dubtam molt que se 'n trob cap d' anterior a l' actual Renaixement. Y també defiam qualsevol a que 'ns trega un sol poble del territori de la nostra llengua aont la gent, no 'ls escriptors que hi puga haver, úsigen tals formes bárberes. Y que no 'ns diguen que tampoch nosaltres en citarem cap de poble aont s' usi la forma que defensam. Es ver que no 'n sabem cap que l' emprí, y se comprén perque es una forma més literaria que popular, y axí com en castellá sols els bons literats saben usar correctament el *cuyo cuya*, així no es gens estrany que, despullada la nostra llengua de cultura literaria durant casi tres sigles, se perdés l' us de tal forma. Pero, si no podem presentar cap poble que l' emprí, presentam tots els nostres monuments y escriptors antichs.

La situació vinícola á Fransa

Segueix per ara en augment la importació de vins espanyols á Fransa y tot sembla indicar que en major ó menor escala, però sempre en major que en los dos últims anys, continuarà tota la campanya, no obstant la calma que s' ha iniciat en la propietat ja fá algunas setmanas y la petita baixa que acusan los vins del Mitgdia, pera 'ls quins no s' espera una demanda quelcóm activa y ab semblants preus, fins á mitjos del vinent janer.

Ab una cullita, que ja molts hi convenen, de 35 á 36 milions d' hectòlitres, ab lo petit stock existent y 'ls 5 ó 6 milions d' Argelia, ningú dupta que seria ab prou feynas suficient pera las necessitats del consúm, si no s' contés, com s' ha de contar, ab los vins artificials. Aixó suposant, las tendencias del mercat francès haurian de millorar irremissiblement, però com s' estiman lo menos en 4 milions d' hectòlitres, los vins de fabricació, cantitat més que regular, y com que s' preveu també certa disminució en el consúm, com á consecuencia dels alts preus actuals, no s' está segur de que las cotisacions puguin millorar en la propietat.

Continúan buscantse de preferencia los petits vins de color, que son sempre los més baratos, deixantse pel moment de banda 'ls blancs. En l' Hérault, Gard, Aude y de casi tot lo Mitgdia han experimentat los vins una baixa de 1 á 2 franchs per hectòlitre respecte als comensos de la campanya,

ondulant los preus de 5'50 á 3 franchs lo grau, segons calitat.

D' Alger son quelcóm millors las noticias de la última setmana. Los negocis han adquirit més lleu y conservan fermes sos preus las classes bonas, hi ha verdadera competencia pera comprar los vins ácits, picats, agre-dolsos y tot perque 's puguin adquirir ab economia de preu.

Los vins rosats alcansan cotisacions de 2 á 2'10 franchs lo grau. Pera 'ls blancs escassa demanda y 'ls rojos sans de petit grau son los que gosan de més favor, pagantse en general á 2 franchs lo grau. A n' aquests preus se venen també 'ls vins de plá que tiran una mica á groch y no faltats de color.

Nostres vins á Cettè segueixen donant lloch á una corrent sostinguda de negocis fent disminuhir sensiblement lo stock dels entrepots. Los que prefeix lo comers son sempre los de 12 graus, ab bon color. Los vins catalans que feya dos anys ab prou feynas visitavan aquest mercat, han comensat ja de nou sa importació. Los preus pera tots se sostenen ab fermesa, havent arribat també algunas partidas de blancs d' Andalusia y otras regions, que 's cotisan de 32 á 34 franchs los 12 graus.

Ajuntament

Sessió de primera convocatoria celebrada 'l dijous dia 10 del corrent mes, baix la presidència del senyor Alcalde D. Anton Martorell.

Fou aprovada l' acta de la anterior.

Passa á la Comissió pera que informi un recurs d' alsada de donya Emilia Girona, viuda de Miró, contra un acort del Ajuntament.

També passa á la Comissió una reclamació dels vehins de la platja de Sant Salvador, referent als habitants de la ermita.

Després de surtir del saló lo senyor Socias, fou llegida una instancia de D. Narcís Socias demanant la revocació del acort venent las Carnicerías vellas á un dels propietaris colindants. Lo senyor Folch diu que no son aplicables en aquest cas los articles de la Lley que s' invocan, y que sols pot aplicarse l' article 85 de la Lley Municipal y 'l primer de la Lley de 17 de Juny de 1864 sobre venda de parcelas, per la qual creu que no procedeix la revocació de dit acort. L' Ajuntament en vista d' aquestas manifestacions, á proposta del senyor Martorell (Pau) acorda demanar lo parer de lletrats avans de resoldre aquest assumpto.

Y no haventhi més assumptos que tractar s' aixecá la sessió.

SOL PER L' HIVERN

Recullim sol, que ve l' hivern!
Recullim sol, que fuig l' estiu!
En nostre cor posém caliu,
que 'l foch intern
ha d' essè etern.
¿Qué hi fá que l' astre abrusador
cremi la terra,
mentres del cim de l' alta serra
baixin l' alé refrescador
y els seus sospirs de forta olor?
Ara que hi som no 'ns distreguém,
tot oblidant nostra salut.
L' aire del bosch que respirém
y aquest cel blau que contemplém
ens han refet la joventut.
Sortim al ras á caminar
per l' espessor de la pineda,
que aquí, entre murs, t' has d' anyorar,
y has de tenir l' ánima freda.
Amor, amor:
no vulgas fer com fa l' hortensia,
que no sent grat d' un raig de sol.
Amor, amor:
al seu calor

s' allargará nostra existencia,
y etern será nostre consol.
Sortim, sortim,
y aném al cim
de l' alta serra.
Com més endalt
va un cor malalt,
ab més amor guayta la terra.

Dónam el bras y fem camí.
No tinguis por! Plega l' ombrel-la!
Que 't toqui 'l sol!
Deixa ta cel-la,
bona companya,
que, boy trescant per la montanya,
jo 't guiaré
y 't portaré
amunt, amunt, á extendre 'l vol,
tota nimbada de réssol.

Ignasi Iglesias.

CRÓNICA

Temps desbaratat ha regnat altra vegada aquesta setmana. Diumenge 'l vent esguerrá 'l mercat, y ja van dos diumenges seguits que succeheix; quin vent no pará fins lo dimecres, quedant lo cel ennuvolat y amenassant pluja, que no més ens ensenyá ab uns quants ruixims.

El mar ha estat durant aquests dias molt esvalotat, especialment lo diumenge, en quin dia lo rompent de las onadas arribá fins á las parets mateixas de las casas de nostra platja de Sant Salvador.

Com lo temps l' ha donada per núvol, la temperatura ha sigut aquels dias moll benigna y sense fret.

A la queixa que feyam en nostre número anterior referent á la mala olor que del gas encés se desprenia, lo senyor Administrador de la fábrica ens ha fet sapiguer que aquella deficiencia no fou culpa de la Administració, y procedia de la mala calitat d' una partida de carbó, posanthi esmena al produhirse las queixas.

Preguém al senyor Administrador, que quan noti una deficiencia per l' istil, ens ho fassi saber á fi de posarho en coneixement dels consumidors, demanant la seva benevolencia, evitantse aixis protestas y comentaris, puig se veuria la bona fé de l' Empresa al acudir á la bonevoleusa del públich consumidor.

Ab lo lluhiment ab que acostuma ferho cada any la Associació de las Fillas de Maria celebrá dimars la seva festa principal, ab ofici ab orquesta y sermó al matí y Trisagi al vespre cantat pel coro de la Associació, y durant lo besamans lo mateix coro cantá motets ab acompanyament d' orquesta.

No cal dir si ditas funcions se végeren favorescudas per nombrosa concurrència.

Avuy celebra la seva anyal fira, anomenada de Santa Llucia, la vehina vila de Arbós, la que sol veures molt concorreguda, verificantshi forsa transaccions en bestiar boví y particularment de caps de virám, per la proximitat de dita fira á las festas de Nadal.

Lo dia de la Puríssima celebraren los republicans de nostra vila un dinar á la platja de Comarruga al que hi prengueren part també alguns de pobles vehins y de Tarragona.

Lo número total dels que hi assistiren pujava á uns 150.

La Guardia Civil ha detingut á Torredembarra dos subjectes que 's diuhen Salvador Terol Martínez y Joseph Maria Canel, de 24 anys de edat, uaturalis de Gandía y Alguemesi (Valencia), respectivament, eis que fugiren, emportantsen alguns objectes, del convent de Agres (Alacant) ahont havian ingressat á fi de professar com á germans llechs en la comunitat de franciscans.

Dits subjectes foren portats á Tarragona á disposició del Governador civil.

La Junta Permanent de la «Unió Catalanista», ha acordat la emissió d' una nova targeta de felicitació pera las vinentas festas de Nadal y Cap-d' any, ab lo fi de poguer seguir la bona costúm de felicitar-se mútuament los catalanistas en ditas diadas.

Lo dibuix es degut al notable artista y jove arquitecte J. Pujol y Brull, y 'l tiratge s' ha encarregat á la casa Thomas.

Dintre pochos dias se posarán á la venda al preu de deu céntims una, y podrán circular per la península ab un sello de quart de céntim, y ab un de 5 per l' extranger.

A fi d' evitar abusos, la Junta Permanent agrahirá se li denuncihi las anormalitats que pogan ocórrer ab los correus, tant si 's tracta de targetas retrassadas, com brutas ó deterioradas, si 's comprén que ha sigut fet expressament, com otras vegadas ha succehit, á fi de fer las oportunas reclamacions.

A son degut temps se trobarán de venda en aquesta vila en la Administració de nostre setmanari.

Lo «Centre Catalá» de Sabadell celebrarà avuy á las quatre de la tarde, sessió pública inaugural del present curs, en la que 'l President En Gabriel Calsals y Pena desenrotllará'l tema *La qüestió social y 'l Catalanisme*, presidint l' acte 'l Dr. En Domingo Martí y Juliá, President de la «Unió Catalanista».

Agrahim la invitació que s' ens ha remés pera assistir á dit acte.

Hem rebut un exemplar de la gatada p. tarresca en un acte y en vers bilingüe que ab lo títul de *L' Emperador del Paralelo*, se ha publicat recentment á Barcelona, quina acció passa á la *Ciutat dels comptes* durant lo regnat d' una «República unitaria».

Se ven al preu de 2 rals á la impremta de Salvador Bonavia, Petritxol, 2, Barcelona.

Pera regularisar las funcions dels budells no hi ha remey que puga competir ab las Píndolas de Vida del Dr. Ross. Entouan lo ventrell, que 's órgan en que descansa tot lo sistema de salut y vigor.

Secció Oficial

MEBCAT PÚBLICH

Relació de lo recaudat en la passada setmana.

	Pesetas,
6 Desembre.	12'50
7 »	7'90
8 »	9'20
9 »	7'85
10 »	9'00
11 »	8'80
12 »	7'95
TOTAL.	63'20

Funcions religiosas

Aquesta tarde á dos quarts de tres ensenyansa de la doctrina cristiana, y á dos quarts de quatre després del Rosari y quaranta Ave Marias se practicarán los exercis del segon diumenge de mes, en honor del sagrat Cor de Jesús.

Dissapte durant la missa de dos quarts de vuit se practicarán los exercis del dia 19 en honor de Sant Joseph.

Registre Civil

Inscripcions verificadas desde el lía 6 hasta el 12 a 1 corrent mes.

Naixements.—Nens, 2.—Nenas, 0.

Defuncions.—Hortencia Claverol Verdeny, de 18 mesos; Maria Poch Casellas, de 80 anys, y Matias Sanromá Lleó, de 52 anys.

Matrimonis.—Cap.

ANUNCIS

ALS

Quintos

LA MES ECONOMICA D' ESPANYA

Centre general de quintas

Per 750 pessetas depositadas en casa de banca, y 50 més se redimeix en metàlich ó s' entregan 1.500 Ptas. si toca 'l servey actiu per els medis qu' estableix la lley.

Associació y subscripció avants del sorteig

Per informes á D. Joseph Ferret, carrer de S. Magí, núm. 106.-VENDRELL

XACOLATA-ORPINELL

Tots quants vulguin xacolata bó, que provin lo **Xacolata Orpinell** que 's ven als preus de 1, 1'10, 1'25 y 1'50 pessetas la lliura. Classes especials sense canyella á 1,10, 1'25 y 1'50 pessetas la lliura.

També s' encarrega de fer cuytas especials per las casas y familias que aixís ho demanin á preus convencionals.

JOSEPH ORPINELL, carrer Major, 13.-VENDRELL

SASTRERIA MODELO

de

PAU BUNDÓ

Gran assortit de géneros d' última novetat per la present temporada.

Especialitat en abrichs per senyora

Trajos y abrichs per homes y noys á preus reduhits.

Carrer de Jaume Ramon, 14.-VENDRELL

Sastreria de Gil Boxadós

VENDRELL

En aquest acreditat establiment 's trobará un elegant y variat assortit de estams, chaviots, gergas, vicunyas, angores y demás articles per la present temporada d' hivern.

Especialitat en abrichs
pera senyoras y noyas

Disponible

Ramon Germans y Nebot

impessors

Travalls tipogrífichs de totes classes com son talonaris, facturas, timbrats, memorandums, targeteria, etc. Especialitat en los artístichs á varis colors.

Carrer del Teatre número 18. — VENDRELL

Marca de la casa.

Fábrica de guanos y primeras materias per abonos

Guanos especiales per VINYAS y CEREALS

Anton Trillas

Carrer de Montserrat, Vendrell